

Nr 55

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa anslag för militärmusiken under budgetåret 1962/63 m. m.; givna Stockholms slott den 9 februari 1962.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sven Andersson

Propositionens huvudsakliga innehåll

Till avlöningar och reseersättningar m. m. för militärmusiken under budgetåret 1962/63 begäres förslagsanslag av respektive 10 700 000 och 475 000 kr. Militärmusikorganisationen föreslås skola minskas med 13 beställningshavare genom att antalet musiker vid första militärmusikkåren i Stockholm begränsas. Vidare föreslås sådana förändringar beträffande militärmusikens personalstater att befodringsförhållandena avsevärt förbättras; bland annat tillkommer 75 beställningar för musikförvaltare i Ao 15. Samtidigt förutsättes att pensionsåldern för den militära musikpersonalen höjes från 55 till 60 år.

Med anledning av övergång till ny uniform för militärmusiken föreslås särskild ekiperingshjälp utgå med 850 kr.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 februari 1962.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans-, ecklesiastik- och civildepartementen anmäler chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Andersson, fråga om vissa anslag för militärmusiken under budgetåret 1962/63 m. m. samt anför därvid följande.

Inledning

Vid 1956 års riksdag beslöts en genomgripande omorganisation av militärmusiken (jfr prop. 1956: 110). Till grund för beslutet låg ett förslag av överbefälhavaren, vilket byggde på ett av 1955 års militärmusikutredning avgivet betänkande. Stämbesättningen inom musikkårerna förstärktes såväl kvalitativt som kvantitativt för att militärmusiken skulle kunna uppfylla det moderna musiklivets krav och utnyttja den rikhaltiga och för ändamålet lämpliga internationella orkesterrepertoaren. Musikerna förutsattes skola vid sidan av sitt huvudinstrument traktera två biinstrument, av vilka ett i allmänhet skulle vara stråkinstrument. Det förutsattes vidare, att kårerna skulle kunna uppdelas i smärre ensembler, vilka kunde framträda samtidigt. Antalet kårtypen i den nya organisationen bestämdes till två, typ I och typ II, omfattande den förra 37 och den senare 24 man för stämbesättningen. All den för stämbesättningen erforderliga personalen skulle utgöras av underofficerare (fanjunkare och sergeanter) och furirer. I förhållande till tidigare organisation genomfördes väsentliga förbättringar i statfördelningen. Rekryteringspersonalen i musikorganisationen skulle bestå av musikelever och musikaspiranter. För befordran till underofficer uppställdes krav på genomgång av en tvåårig utbildning vid musikhögskolan. Behovet av ersättningsreserv vid musikkårerna skulle tillgodoses med aspiranter. Vid bestämmandet av musikorganisationens omfattning togs en betydande hänsyn till det civila musiklivets intressen, bland annat begränsades antalet kårer av typ I till en. Härigenom erhöles utrymme för 25 kårer av typ II. Militärmusiken organiserades försvarsgrensvis. En särskild beställning till-

kom för militärmusikinspektör. Denne skulle ha ansvaret för utbildningen och tjänstgöra som rådgivare i personalfrågor m. m.

Vissa förändringar i den år 1956 fastställda musikorganisationen beslöts år 1960 (jfr prop. 1960: 110). Sålunda tillkom då en för försvaret gemensam musikorganisation, militärmusiken. Motivet härför var, att befodringsförhållandena skulle bli jämnare och mera rättvisa samt att ett mera effektivt utnyttjande av musikorganisationens resurser skulle bli möjligt. Militärmusiken skulle i olika avseenden lyda under chefen för armén och personalkårchef utses av Kungl. Maj:t. Med hänsyn till beslutade förbandsindragningar inom krigsmakten minskades vidare antalet musikkårer med en, den till Svea flygflottilj (F 8) förlagda musikkåren. Dessa organisationsförändringar har genomförts under budgetåret 1960/61.

År 1960 beslöts även höjning av pensionsåldern för vissa av militärmusikens underofficerare. Pensionsåldern sattes därvid till 55 år; tidigare hade musikunderofficerare vid armén och flygvapnet pensionerats vid 50 års ålder.

Personaluppsättningen vid militärmusiken utgöres nu av 1 inspektör för militärmusiken, 25 musikdirektörer, 613 underofficerare och furirer samt högst 76 musikaspiranter och högst 51 musikelever. Härutöver finns tills vidare å särskild stat för övertaliga (inrättad till följd av den år 1960 beslutade indragningen av en musikkår) 24 beställningar för alternativt musikkfanjunkare, musiksergeant eller musikfurir. Beställning på särskild stat skall indragas vid uppkommande ledighet. I den utsträckning så kan ske utan att furirsbefordran enligt fastställd befodringsgång för i tjänst varande musikaspiranter hindras, skall vidare ett mot antalet beställningshavare på särskild stat svarande antal furirsbeställningar vakanthållas.

Vid anmälan i propositionen 1960: 110 av frågor rörande förändringar i försvarets musikorganisation uttalade jag bland annat (s. 15), att jag med hänsyn till de allvarliga ingrepp i det civila musiklivet som skulle uppkomma vid indragning av musikkårerna i Västerås och Jönköping icke var beredd föreslå en sådan åtgärd, vilken ifrågasatts med hänsyn till förbandsindragningar och ur besparingssynpunkt. Jag anmälde samtidigt, att jag avsåg att uppdraga åt organisationsnämnden för militärmusiken att närmare undersöka förutsättningarna för att — med oförändrat antal militärmusikkårer — begränsa det totala antalet militärmusiker. Genom beslut den 3 juni 1960 uppdrog Kungl. Maj:t åt nämnden att verkställa denna undersökning.

I skrivelse den 14 oktober 1961 har *organisationsnämnden för militärmusiken*¹ överlämnat resultatet av ifrågavarande undersökning ävensom framlagt förslag till förbättrade befodringsförhållanden vid militärmusiken. Över förslaget har yttranden avgivits av överbefälhavaren, efter hö-

¹ Byråchefen U.S. Rosenblad, ordförande, krigsrådet G.E. Hallin och musikdirektören K.G. Johansson.

rande av cheferna för armén, marinen och flygvapnet, försvarets civilförvaltning, statskontoret, musikaliska akademiens styrelse, Sveriges orkesterföreningars riksförbund (SOR), statstjänstemännens riksförbund (SR) och tjänstemännens centralorganisations statstjänstemannasektion (TCO-S).

I årets statsverksproposition (bil. 6, s. 276) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1962/63 till Militärmusiken: Avlöningar och Militärmusiken: Reseersättningar m. m. beräkna förslagsanslag av respektive 10 000 000 kr. och 475 000 kr. Efter beredning av organisationsnämndens förslag och däröver avgivna yttranden samt efter överläggningar med vederbörande personalorganisationer beträffande förändringar i personalstaterna m. m. anhåller jag nu att få anmäla förevarande ärende.

Organisationsnämndens förslag

Organisationsnämnden anför inledningsvis att hittillsvarande erfarenheter av den år 1956 beslutade musikorganisationen visar, att densamma utgör en god grund såväl för det militära som för det civila musiklivet i landet. Musikkårerna har emellertid enligt nämnden visat sig vara mycket sårbara. Bland annat visar erfarenheterna att omfattningen av kommenderingarna till central utbildning gör det svårt att uppehålla den nya stämbesättningen med befintlig personaluppsättning.

Beträffande personalstatsammansättningen inom militärmusiken erinrar nämnden om att man vid 1956 års beslut torde ha utgått från att befordringsförhållandena för musikpersonalen icke skulle vara alltför olika dem för motsvarande kategorier bland truppbefälet. Då militärmusikeryrket före omorganisationen var ett typiskt genomgångsyрке, var ålderssammansättningen beträffande den personal som skulle inplaceras i den nya organisationen synnerligen ojämn med en kraftig överrepresentation av yngre personal. På grund härav har — trots utbytet av lägre beställningar mot högre — stora avvikelser från de skisserade befordringsåldrarna uppkommit. Trots avgångar i de överrepresenterade åldersklasserna är ålderssammansättningen alltjämt ogynnsam från befordringssynpunkt. Den år 1960 beslutade pensionsåldershöjningen anses vidare innebära en ytterligare försämring av befordringsutsikterna. Med hänsyn till de dåliga befordringsförhållandena har enligt nämnden stor restriktivitet hittills skett vid rekryteringen av musikelever.

Till följd av stora avgångar och ett stort antal beviljade tjänstledigheter samt kommenderingar av personal till utbildning har det personella läget inom militärmusiken enligt nämnden nu blivit prekärt. Härtill bidrager att organisationen, då en stor del av personalen saknar förutsatt utbildning, icke har erforderlig elasticitet. Avgångarna och tjänstledigheterna anses väsentligen sammanhänga med att det vid nuvarande befordringsförhål-

landen icke är möjligt att stå emot den ökande konkurrensen från det civila musiklivet.

Sammanfattningsvis har nämnden ansett sig kunna konstatera, att resultatet, därest befordringsläget inom militärmusiken icke förbättras, kommer att bli att ett stort antal furirer icke kan erhålla sergeantsbefordran före 34-årsåldern och således måste avgå, vilket — om icke dispens meddelas — medför ytterligare vakanser, att befordringsåldrarna blir orimligt höga och väsentligt skiljer sig från vad som förekommer på truppsidan samt att antalet vakanser ökar i sådan utsträckning att flera musikkårer icke blir spelbara.

Frågan om återverkningar i olika avseenden vid *ändrad kårnumerär* belyses närmare av organisationsnämnden. Nämnden erinrar därvid till en början om att det av 1956 års beslut framgår vid vilka framträdanden militära musikkårer skall medverka. Härigenom anses också i viss mån arten av den musik som skall utföras bli bestämd. Beträffande den musikaliska kvaliteten har endast mera allmänt uttalats, att den skall motsvara de krav i fråga om klangfärger m. m. som det moderna musiklivet ställer. Möjligheter föreligger enligt nämnden att — utan ändring av verksamhetsområdet — variera målsättningen i musikaliskt-kvalitativt hänseende och härigenom i viss utsträckning reglera kårernas storlek.

Beträffande frågan om vilka krav som bör uppställas i musikaliskt hänseende har nämnden för sin del kommit till den uppfattningen att de militära musikkårerna bör kunna utföra, förutom tjänstemusik, god underhållningsmusik samt dans- och schlagermusik. Däremot anses det ej rimligt att kräva att kårerna skall kunna framföra musik av symfonikaraktär. För att kunna uppfylla nämnda krav och därutöver biträda inom det civila musiklivet enligt gällande målsättning anses kårerna icke kunna undvara en stämbesättning av nuvarande beskaffenhet. En minskning av numerären utan väsentlig förändring av kårernas uppgifter (= arten av framträdanden) anses därför icke möjlig utan en försämring av kvaliteten på musikframträdandena.

Musikkårernas tjänstgöringsområden — varje kår utför musik vid ett antal förband inom bestämd räjong — är enligt nämnden i princip lämpligt avvägda. Några musikkårer anses dock med nuvarande framträdandefrekvens kunna betjäna vardera ytterligare ett närliggande förband. Om antalet musikframträdanden minskas något, om reseverksamheten samordnas i större utsträckning och om omfattningen av annan tjänstgöring minskas till förmån för ökat antal musikaliska framträdanden, bedömes inemot hälften av musikkårerna kunna betjäna ytterligare förband. Härigenom kan antingen antalet kårer minskas eller vissa kårer göras mindre än de nuvarande. De mindre kårerna bör dock i sådant fall förstärkas vid tillfällen, då det erfordras en stämbesättning för den moderna repertoaren.

Nämnden framhåller, att en icke obetydlig del av musikkårernas framträdanden nu sker i civila sammanhang samt att musikpersonalen härutöver enskilt i stor utsträckning deltagar som utövande musiker i civila orkestrar och som lärare vid kommunala musikskolor och andra skolor. Enligt nämndens uppfattning måste denna civila medverkan begränsas om kårernas storlek minskas.

Nämnden har närmare undersökt följande tre alternativ till minskning av numerären.

Alternativ 1. Likformig minskning av musikkår typ II. Första militärmusikkåren i Stockholm omvandlas till musikkår av typ II. Om numerärminskningen utgör en man erhålles en total personalminskning av 38 underofficerare och furirer (alternativ 1 a). Vid en med 2 man reducerad numerär anses viss kommenderingsreserv erforderlig. Den sammanlagda personalminskningen beräknas i detta fall till 58 underofficerare och furirer (alternativ 1 b).

Alternativ 2. Musikkåren indelas i två grupper. I den ena gruppen, som innefattar 13 kårer, utgör numerären 21 man. I den andra gruppen överensstämmer kårnumerären med vad som nu gäller för musikkår av typ II. Viss för organisationen som helhet erforderlig reserv utplaceras på vissa kårer. Personalreduceringen utgör sammanlagt 39 underofficerare och furirer.

Alternativ 3. Kårerna indelas i tre grupper med respektive 29, 24 och 18 man, varvid kårerna i den sistnämnda gruppen parvis skall fungera sammanslagna vid åtskilliga tillfällen. Grupperna föreslås omfatta respektive 3, 12 och 10 kårer. Alternativet innebär en minskning av personalen med sammanlagt 58 underofficerare och furirer.

Beträffande de olika organisationsalternativen har nämnden anfört i huvudsak följande.

Alternativ 1. Vid en reducering av kårer av typ II med en man kan nuvarande repertoar alltjämt användas. Kårerna blir emellertid mycket mer sårbara än tidigare vid uppkommande oförutsedda vakanser, ledigheter, kommenderingar etc. Den nya stämbesättningen torde icke kunna användas vid kårer, som har personal kommenderad till musikunderofficersutbildningen. Framträdanden med delad kår bör alltjämt kunna komma till stånd, dock icke i samma utsträckning som för närvarande.

En minskning av numerären med två man bör bland annat gå ut över den ena av fagotterna. Med en stämbesättning om 22 man kan endast en så ringa del av den nuvarande moderna repertoaren användas att man efter hand kommer att i mycket stor utsträckning tvingas gå över till den gamla stämbesättningen. Genom bortfallet av ett för orkesterföreningarna synnerligen användbart och önskat instrument (fagott) kommer vidare följderna av en minskning med två man att bli särskilt allvarliga för det civila musikkårlivet — måhända mer allvarliga än för det militära.

Första militärmusikkåren i Stockholm (nu 37 man) skulle kunna minskas ner till samma omfattning som andra militärmusikkåren i Stockholm.

Erfarenheterna visar, att arbetsuppgifterna för de båda stockholmskåreerna är ungefär lika omfattande. De båda stockholmskåreerna bör dock sammanlösas vid större representativa sammanhang. I nuläget fullgöres högvaktstjänst i viss utsträckning av musikkåreerna i Uppsala, Västerås och Strängnäs. Vid nysnämnd minskning av första militärmusikkåren bör man räkna med att även de övriga landsortskåreerna i viss utsträckning ianspråktares för högvaktsmusik. Så länge K 1 är stationerad i Stockholm bör möjligheter föreligga att uppsätta en beriden musikkår. Med hänsyn till utbildnings- och tjänstgöringsförhållanden bör första militärmusikkåren vid reducering göras beriden i sin helhet.

Enligt alternativ 2 hänföres musikkåreerna med hänsyn till tjänstgöringsförhållandena till två grupper. I den ena gruppen, som bedömts kunna innehålla 13 kårer, minskas musikkårens numerär till 21 man, medan kåreerna i den andra gruppen bibehåller nuvarande numerär. Vid utförande av musik i mer representativa sammanhang är det nödvändigt, att 21-mannakåreerna erhåller förstärkning från närbelägna kårer. Vidare måste man räkna med att de vid oförutsedda avgångar etc. måste erhålla ersättare, varför en kommenderingsreserv om minst 13 man bedömts erforderlig. Nämnda kårer torde endast kunna utföra musik för den gamla stämbesättningen (militär blåskår). Envar av stockholmskåreerna bör liksom enligt alternativ 1 bestå av 24 man.

I alternativ 3 har musikkåreerna med hänsyn till tjänstgöringsförhållandena hänförs till tre grupper.

Personaluppsättningen vid kår i grupp I utgöres av 29 man. I gruppen ingår första och andra militärmusikkåren i Stockholm (f. n. 37 respektive 24 man) samt militärmusikkåren i Göteborg (f. n. 24 man). Förslaget innebär alltså en mindre reducering av första militärmusikkåren i Stockholm än enligt alternativen 1 och 2 samt en ökning av de övriga två militärmusikkåreerna. Musikkåren i Göteborg bör förstärkas med hänsyn till det stora behovet av kvalificerad representationsmusik i denna stad. Nämnden har även övervägt en motsvarande ökning av musikkåren i Boden. På grund av att den räjong, inom vilken bodenkåren verkar, geografiskt sett är mycket omfattande och då bodenkåren bör kunna delas vid representationstillfällen är det mycket som talar för en sådan förstärkning. Nämnden, som bedömt det såsom mest angeläget att göteborgskåren erhåller förstärkning, har emellertid av kostnadsskäl icke ansett sig kunna föreslå ökning även av bodenkåren.

I grupp II, som omfattar 12 kårer, är kårnumerären oförändrad.

Kåreerna i grupp III, 10 stycken, reduceras kraftigare än enligt alternativ 2 och består av 16 man för stämbesättningen. Gruppen omfattar följande 10 musikkårer, nämligen kåreerna i Kristianstad, Växjö, Jönköping, Eksjö, Borås, Uddevalla, Örebro, Karlstad, Strängnäs och Västerås. Dessa kårer har nu arbetsuppgifter av sådan art och omfattning att de — efter viss omreglering av tjänstgöringen — bedömts i stor utsträckning kunna verka med en till 16 man reducerad stämbesättning. En förutsättning härför är dock att kommenderingsreserven normalt fördelas på dessa kårer med två man per kår. Vid representationstillfällen, vissa konserter för allmänheten etc. är det emellertid nödvändigt att musik utföres av kårer med den moderna stämbesättningen. Ifrågavarande kårer bör därför samverka parvis.

Den nära samverkan som förutsatts mellan kåreerna i grupp III kräver en mycket noggrant samordnad planläggning av verksamheten ävensom upp-

repade gemensamma repetitioner. Repetitionerna bör alltefter tjänstgöringsorten för tillfället ske växelvis och med alternerande dirigenter. Kårerna måste vidare utnyttja den gamla stämbesättningen då de arbetar var för sig medan den modernare stämbesättningen förutsättes använd, då kårerna fungerar sammanslagna. För att en organisation av detta slag skall kunna fungera måste urvalet av biinstrument för musiker vid samverkande kårer ske med hänsyn till stämbesättningen för den sammanslagna musikkåren.

Med avseende å de olika *organisationsalternativen* anför nämnden att alternativ 1 är olägligt främst ur två synpunkter. Dels blir samtliga musik-kårer betydligt mer sårbara än för närvarande, dels kommer de icke att i samma utsträckning som nu kunna använda den moderniserade stämbesättningen. Olägenheterna i fråga om musikutövning av alternativ 2 anses bli än större än vid alternativ 1. Dessutom bedöms alternativ 2 komma att medföra synnerligen allvarliga konsekvenser för det civila musiklivet.

Enligt alternativ 3 finns enligt nämnden 15 kårer som är lämpade för att tillgodose den önskvärda målsättningen i musikaliskt avseende. Därtill anses det genom den förutsatta kårsammanslagningen bli möjligt att framföra musik av god kvalitet och med modern klangfärg även på de orter och vid de förband som enligt alternativet skall betjänas av små kårer. Från enbart musikaliska synpunkter är därför alternativ 3 enligt nämndens mening avgjort det mest fördelaktiga.

Vid jämförelse mellan alternativ 2 och 3 bör enligt nämnden beaktas att alternativ 3 är en vidareutveckling av alternativ 2 som ger större besparingar. Efter ingående överväganden av för- och nackdelar hos de olika alternativen har nämnden funnit sig böra helt förkasta alternativ 2. Vid valet mellan alternativen 1 och 3 har nämnden funnit, att alternativ 1 — även då det endast avser indragning av en man per kår (1 a) — innebär större olägenheter för det militära och det allmänna musiklivet. Dessutom ger alternativ 1 a mindre besparingar än alternativ 3, medan detta alternativ ur kostnadssynpunkt är tämligen likvärdigt med alternativ 1 b (indragning av två man per kår). Nämnden anser därför, att alternativ 3 medför de minsta olägenheterna.

En väsentlig förutsättning för att krympning av militärmusiken skall kunna ske är enligt nämnden att *statfördelning* och därmed också befodringsförhållanden är sådana att förutsättningar föreligger att till organisationen knyta och i densamma bibehålla kvalificerad personal. För att uppnå detta syfte och med hänsynstagande jämväl till befodringsläget för motsvarande truppbefäl har nämnden ansett sig böra föreslå följande befodringsgång för militärmusikpersonalen. Utbildningstiden före furirsbefordran beräknas liksom för närvarande till tre år. Med hänsyn till att underofficersutbildningen äger rum under furirstiden och till de krav som ställs för tillträde till sådan utbildning anses furirstiden böra omfatta sex år. Fanjunkarbefordran angives böra ske efter nio års anställning som sergeant. Dylik befordran erhålles således efter 18 års tjänstgöring och vid normalt unge-

fär 35 års ålder. Häremot kan enligt nämnden anföras att fanjunkartiden blir lång i förhållande till den sammanlagda tjänstetiden. Då musikpersonalen förutsättes icke skola befordras till förvaltare anser nämnden det emellertid rimligt att räkna med denna förhållandevis långa fanjunkartid.

Med utgångspunkt i nyssnämnda befordringsgång och i en jämn åldersfördelning inom personalkåren har nämnden beräknat staternas fördelning vid de militärmusikorganisationer som innefattas i de redovisade alternativen 1 a, 1 b och 3 enligt följande (inom parentes anges förändringar i förhållande till nuläget)

	Alt. 1 a	Alt. 1 b och 3
Musikfanjunkare Ao 13	291 (+ 80)	280 (+ 69)
Musiksergeant Ao 11	156 (— 48)	151 (— 53)
Musikfurir Ae 8/7	128 (— 70)	124 (— 74)
Musikaspirant Ae 4/5	50 (— 26)	48 (— 28)
Musikelev	27 (— 24)	26 (— 25)

Musikpersonalens åldersfördelning är för närvarande synnerligen ojämn. Även om man i framtiden bör sträva efter att uppnå en jämn ålderssammanställning inom personalkåren måste man enligt nämnden räkna med att avvikelser av olika anledningar kommer att uppstå. Nämnden erinrar om att avvikelser i här berörda avseenden tidigare i fall då avvikelserna medfört väsentligt försämrade befordringsförhållanden föranlett att särskilda åtgärder vidtagits. Som exempel härpå anges de vikariatslöneförordnanden, som år 1958 tillskapades för såväl officerare som underofficerare (jfr prop. 1958: 110). För att undvika dylika speciella åtgärder för militärmusikens furirer och underofficerare, för vilka arbetsuppgifterna är exakt likartade, föreslår nämnden att samtliga beställningar som erfordras för stämbesättningen alternativt avses för furir, sergeant eller fanjunkare. Därvid räknar nämnden med att föreskrifter meddelas om att för sergeantsbefordran skall krävas genomgång med godkännande vitsord av föreskriven musikunderofficersutbildning samt sex års anställning såsom furir samt för fanjunkarbefordran nio års anställning såsom sergeant.

Om organisationsförändringar genomföres enligt något av de redovisade alternativen, anser nämnden att samtliga musikdirektörsbeställningar bör alternativt avses för musikdirektör av 1. graden i Ao 21 eller musikdirektör av 2. graden i Ao 17/15, vilket innebär att den för första militärmusikkåren avsedda beställningen i Ao 21 omvandlas till alternativ beställning. För närvarande gäller att musikdirektör av 2. graden, som uppnått en sammanlagd anställningstid av 11 år men icke kunnat erhålla beställning av 1. graden, må erhålla förordnande såsom vid uppehållande av dylik beställning. Om alternativa beställningar införes för underofficerare och furirer, bör enligt nämnden musikdirektörerna erhålla beställning i Ao 21 efter 11 års tjänst såsom musikdirektör.

Slutligen framlägger nämnden förslag om att en för pensionerad musikunderofficer avsedd arvodesbefattning i A 17 — expeditionssunderofficer hos inspektören för militärmusiken — inrättas vid militärmusiken. Såsom motivering härför anföres att inspektörens arbetsuppgifter visat sig vara av sådan omfattning att de icke kunnat tillfredsställande bemästras utan biträdes hjälp.

Nämnden bedömer att en anpassning till reducerad organisation bör kunna genomföras på 3—7 år beroende på vilket alternativ som väljes. Om musikorganisationen reduceras enligt alternativen 1 a och 1 b anses personalförflyttningar i princip icke böra vidtagas. Däremot är enligt nämnden flyttning av personal nödvändig om alternativ 3 väljes. Om icke en organisationsförändring enligt detta alternativ genomföres relativt snabbt beräknas musikorganisationen under en mycket lång följd av år komma att kännetecknas av ett provisorium och icke kunna utnyttjas effektivt. Erforderliga förflyttningar bör därför i huvudsak genomföras under budgetåret 1962/63. Nämnden förutsätter att personalens egna önskemål tillgodoses i all den utsträckning som är förenlig med kraven på en acceptabel stämbesättning inom respektive musikkårer.

Den av nämnden föreslagna beföringsgången anses böra gälla från och med den 1 juli 1962. För att motverka de ojämnheter i fråga om beföringen som uppkommit genom att olika beföringsenheter tidigare existerat placerades musikpersonalen vid 1956 och 1960 års omorganisationer i tjänsteställning med hänsyn till sammanlagd anställningstid. Till följd härav bör nu enligt nämnden övergångsvis gälla, att beföringen till fanjunkare skall ske efter 18 och till sergeant efter 9 års sammanlagd tjänstetid. Om de föreslagna förbättringarna beträffande sergeantsbeföringen skall ge resultat inom önskvärd tidrymd anses vidare kravet på underofficersutbildning till en början icke kunna upprätthållas. Då det bedömts nödvändigt att tillföra organisationen underofficerare med förutsatt utbildning, är det enligt nämnden å andra sidan icke heller lämpligt att ge dispens från nämnda utbildningskrav. Nämnden föreslår därför, att furirer övergångsvis i mån av lämplighet meddelas vikariatslöneförordnanden i lönegrad A 11 efter 9 års sammanlagd tjänstetid och erhåller sergeantsbeställning först efter godkänd genomgång av underofficersutbildningen.

Kostnaderna för militärmusikens löner, resor och kommenderingar samt materiel har för innevarande budgetår beräknats till 10 760 000 kr. Härtill kommer kostnader för sjukvård, inkvartering m. m., för administration och för utbildning. Totalkostnaderna för militärmusiken (frånsett pensionskostnaderna) torde för närvarande ligga vid omkring 12 miljoner kronor för år.

Vid beräkningen av den kostnadsbesparing som kan åstadkommas genom organisationsreducering har nämnden ansett sig böra utgå från ett normalläge. Såvitt avser lönekostnaderna i nuvarande organisation har

nämnden tagit hänsyn till antalet stater enligt gällande personalförteckning men ej beaktat vakanser eller personliga vikariatslöneförordnanden. Lönekostnadsberäkningen beträffande de olika alternativen till reducerad organisation har verkställts med utgångspunkt i den statfördelning som efter en längre period blir ett genomsnitt av statfördelningarna vid olika tidpunkter. Med dessa utgångspunkter beräknas lönekostnaderna minska med i runda tal 500 000 kr. enligt alternativ 1 a och med 800 000 kr. enligt alternativen 1 b och 3. För att något minska sårbarheten hos musikkårerna har nämnden ansett det nödvändigt att räkna med en kommenderingsreserv enligt alternativ 1 b. Besparingen enligt detta alternativ minskas därför med rese- och traktamentskostnaderna för reserven (cirka 50 000 kr.). Enligt alternativ 3 skall tio kårer samverka, vilket ävenledes ökar kostnaderna för resor och traktamenten. Storleken av denna ökning anges uppskattningsvis till i runt tal 100 000 kr. Med hänsyn härtill anger nämnden kostnadsminskningen enligt de olika alternativen till 500 000 kr. enligt alternativ 1 a, 750 000 kr. enligt alternativ 1 b samt 700 000 kr. enligt alternativ 3.

Ett genomförande av nämndens förslag om inrättande av en arvodesbefattning vid militärmusiken beräknas medföra en kostnadsökning av omkring 8 000 kr.

Organisationsnämnden framhåller avslutningsvis att den företagna undersökningen utvisar, att militärmusikkårerna redan nu är mycket sårbara och att varje ytterligare minskning av kärnumerären skulle medföra allvarliga konsekvenser för landets musikliv. Indragning av en eller två musikkårer skulle enligt nämnden icke utgöra samma vittgående ingrepp i musiklivet som en numerärminskning. Därest denna utväg icke väljes förordar nämnden, att besparingar åstadkommes enligt det föreslagna alternativ 3. Oavsett vilken väg som väljes i detta avseende understryker nämnden det synnerligen angelägna behovet av åtgärder för att förbättra personalens befordringsförhållanden.

Slutligen hemställer nämnden att statsmakterna vid sina överväganden i förevarande fråga måtte genom ett för längre tid avsett organisationsbeslut ge militärmusiken möjlighet att genom långsiktig planering utvecklas till en effektiv och kvalitativt tillfredsställande organisation. Vidare måste enligt nämnden musikpersonalen — oavsett numerär — snarast kunna känna den tillförsikt och trygghet som ligger i att tillhöra en organisation som är av mer beständig karaktär än vad under de senaste decennierna varit fallet.

Yttranden

Överbefälhavaren förordar, att den kostnadsbesparing som åsyftas för fjärde huvudtiteln uppnås genom att motsvarande belopp tillföres från åttonde huvudtiteln. Härigenom undviks reducereing i organisationen och militärmusikens medverkan i det civila musiklivet kan vara oförändrad. Om en organisationsminskning måste ske förordar överbefälhavaren i lik-

het med organisationsnämnden att hel kår indrages. I andra hand anses organisationsalternativ 3 enligt nämndens utredning böra ifrågakomma. Liknande synpunkter har anförts av *försvarets civilförvaltning*. Under erinran om att organisationsnämnden har att utreda spörsmålet om de värnpliktigas medverkan i musiksammanhang har civilförvaltningen vidare ifrågasatt, huruvida icke intimare samarbete skulle kunna upprättas mellan vissa musikkårer och på dessas förläggningsplatser befintliga statsunderstödda orkesterföreningar, innebärande icke blott att, som för närvarande, viss personal vid de militära musikkårerna tjänstgör i dessa föreningars orkestrar utan även att — utan särskild militär utbildning — medlemmar i sagda orkestrar kunde mera stadigvarande tjänstgöra även vid militärmusiken.

Statskontoret anser att organisationsnämnden i sitt förslag icke tillräckligt beaktat konsekvenserna för musikodlingen i landet. Innan bland annat de ekonomiska följderna för det allmänna musiklivet av en så långtgående nedskärning som den föreslagna blivit fullt utredda, anser ämbetsverket att en viss försiktighet bör iakttagas vid begränsning av musikorganisationen. Därest ej ytterligare kårer bör indragas — vilket ur vissa synpunkter anses vara att föredraga — vill statskontoret förordna, att reducering tills vidare sker enligt nämndens organisationsalternativ 1 a.

Den av organisationsnämnden lämnade redogörelsen för de gångna årens erfarenheter av 1956 års militärmusikorganisation ger enligt *musikaliska akademiens styrelse* otvetydigt vid handen, att de enskilda musikkårernas stämbesättning under inga förhållanden kan sättas lägre än 23 man om inte hela syftet med organisationen skall förfuskas. Samtliga reduceringsalternativ, i vilka ingår kårer med 22 eller färre man för stämbesättningen framstår därför som oantagbara för styrelsen. Ett genomförande av organisationsalternativet 1 a (kårer om 23 man) skulle enligt styrelsen medföra förhållandevis obetydliga olägenheter för det civila musiklivet. Med hänsyn härtill förordar styrelsen detta alternativ såsom det enda av de av nämnden framlagda reduceringsalternativen som gör det möjligt att med bibehållande av nuvarande 25 musikkårer ge de enskilda kårerna åtminstone i huvudsak oförändrade arbetsuppgifter. Styrelsen, som tidigare hävdade att en militärmusikkår om 23 man skulle kunna fylla nutida fordringar på användbarhet och ensembleklang, anför dock, att erfarenheterna visat att en kår av denna storlek torde vara något mer sårbar än vad styrelsen räknat med. Vid en personalminskning av större omfattning än den alternativ 1 a medför är det enligt styrelsen bättre att företaga den för det civila musiklivet smärtsamma operationen att indraga en eller annan, dock högst två, musikkårer än att minska ett större eller mindre antal kårer till en stämbesättning understigande 23 man.

SOR understryker kraftigt militärmusikkårernas betydelse för landets musikliv. Med hänsyn till de intressen *SOR* har att företräda anses alternativ 1 a vara det som gör minsta skada.

SR vill bestämt motsätta sig ytterligare minskning av såväl antalet musikåkärer som antalet musiker i åkärerna. Om ytterligare nedskärning anses motiverad förordar SR, under beaktande av det berättigade kravet på hög musikalisk kvalitet, indragning av en eller två åkärer.

I den mån kostnadsminskning skall åstadkommas och en omorganisation genomförs synes enligt TCO-S organisationsalternativet 3 vålla de minsta svårigheterna.

Beträffande musikpersonalens befodringsförhållanden har TCO-S — med hänsyn till att av nämnden angivna befodringsåldrar till sergeant och fanjunkare överstiger den beräknade genomsnittsbefodringsåldern för underofficerare vid infanteriet enligt den av 1960 års riksdag beslutade nya befälsordningen — föreslagit ytterligare förbättringar. Övriga remissmyndigheter har tillstyrkt eller lämnat utan erinran nämndens förslag i detta hänseende.

Anslagsäskanden

Försvarets civilförvaltning (skr. 21/8 1961) har i avvaktan på resultatet av organisationsnämndens för militärmusiken i det föregående redovisade utredning i sina anslagsäskanden för budgetåret 1962/63 upptagit anslaget till militärmusikens avlöningar till oförändrat belopp, 10 300 000 kr. Där emot föreslår ämbetsverket att anslaget till reseersättningar m. m. för militärmusiken höjes med 130 000 kr. och uppföres med 450 000 kr. Av höjningen sammanhänger enligt ämbetsverket (30 000 + 55 000 =) 85 000 kr. med 1961 års traktamentshöjning respektive ökad belastning under föregående budgetår. Vidare ökar medelsbehovet under anslaget med, enligt ämbetsverkets beräkning, minst 25 000 kr. till följd av den från och med innevarande budgetår påbörjade musikunderofficersutbildningen. För extra kommanderingar av musikpersonal på grund av uppkomna vakanser, tjänstledigheter m. m. räknar civilförvaltningen slutligen med en kostnadsökning av 20 000 kr.

Departementschefen

Vid 1956 års riksdag beslöts en genomgripande omorganisation av militärmusiken. Väsentliga förbättringar i organisationen genomfördes. Sålunda moderniserades musikkårernas stämbesättning med nya instrumenttyper. Personalens befodringsförhållanden förbättrades genom att antalet underofficersbeställningar ökades. Ekonomiskt utrymme för dessa förbättringar erhöles genom att antalet musikkårer minskades från 43 till 26. Organisationen utformades i stor utsträckning med hänsyn till det civila musiklivets intressen. Bland annat föranledde hänsynstagande till civila önskemål, att antalet kårer kom att bli det dubbla i förhållande till vad som ansetts erforderligt för att tillgodose militära behov.

Med hänsyn främst till beslutade rationaliseringar i krigsmaktens organisation och vikten av att tillvarataga besparingsmöjligheter aktualiserades

år 1960 frågan om indragning av ytterligare musikkårer, nämligen de i Jönköping och Västerås samt en av de tre kårerna i Stockholm. Konsekvenserna för det civila musiklivet av en indragning av förstnämnda två kårer bedömdes emellertid bli så allvarliga att något förslag härom icke framlades. Där emot beslöts att en musikkår i Stockholm skulle indragas. Vidare förutsattes, att undersökning skulle göras rörande möjligheterna att utan kårindragning begränsa det totala antalet militärmusiker.

I det föregående har redovisats resultatet av en av organisationsnämnden för militärmusiken i förevarande hänseende gjord utredning. Efter att ha redogjort för olika alternativ att minska nuvarande kårnumerär (24 man) har nämnden uttalat, att varje ytterligare minskning av numerären skulle medföra allvarliga konsekvenser för landets musikliv. Att avsevärda nackdelar är förknippade med en reducering av de nuvarande 24-mannakårerna har också understrukits av remissmyndigheterna. Organisationsnämnden och vissa remissinstanser har uttalat att en eventuell reducering av musikorganisationen i första hand bör ske genom kårindragning. Musikaliska akademins styrelse, SOR och statskontoret har däremot ansett att det i nämndens utredning såsom 1 a betecknade reduceringsalternativet (kårer om 23 man) bör ifrågakomma, därest besparingar skall göras i musikorganisationen. Styrelsen för musikaliska akademien har emellertid uttalat, att endast kårindragning kan komma ifråga om besparingen måste göras större än enligt förenämnda alternativ.

För egen del anser jag mig alltjämt icke böra föreslå att någon ytterligare musikkår indrages. Hänsyn till det civila musiklivet talar för att nuvarande antal kårer bibehålles. Endast mera betydande organisationsändringar inom krigsmakten i övrigt bör därför få återverka på antalet kårer. Jag anser också att en minskning av nuvarande musikkår av typ II såvitt möjligt bör undvikas. Det synes däremot icke innebära nämnvärda olägenheter att i musikorganisationen enbart ha musikkårer av nyssnämnda typ. Med hänsyn härtill föreslår jag, att den till Svea livgarde (I 1) förlagda första militärmusikkåren i Stockholm minskas från 37 man till samma omfattning som övriga kårer. Musikorganisationen kommer härvid att omfatta 25 kårer envar med 24 man för stämbesättningen. Då det i representativa sammanhang i Stockholm i många fall synes önskvärt med en större kår, räknar jag liksom organisationsnämnden gjort enligt vissa organisationsalternativ med att de båda stockholmskåerna samverkar. För att underlätta denna samverkan och då den nu till Skeppsholmen förlagda andra militärmusikkåren i Stockholm i allt fall måste förflyttas inom några år bör båda stockholmskåerna anslutas till I 1. Enligt vad jag inhämtat är där tillgängliga lokaler av sådan storlek att plats kan beredas för två kårer. Det bör ankomma på chefen för armén och fortifikationsförvaltningen att ytterligare utreda lokalfrågan, därvid hänsyn även bör tas till lokalbehov för personal under utbildning till underofficer.

Vid bifall till den av mig föreslagna organisationsförändringen kan antalet beställningar för underofficerare och furirer vid militärmusiken minskas från 613 till 600. Med hänsyn till föreliggande vakanser kan minskningen ske redan från och med nästa budgetår. Jag förutsätter härvid att den år 1960 tillskapade särskilda staten för vissa underofficerare och furirer bibehålles.

Organisationsnämnden och vissa remissinstanser har starkt understrukt nödvändigheten av att förbättra befordringsförhållandena för militärmusikens underofficerare och furirer. Nämndens förslag att inrätta alternativa beställningar för musikunderofficerare och musikfurirer kan jag icke tillstyrka. I stället räknar jag med att högre underofficersbeställningar tillkommer i utbyte mot lägre dylika beställningar och furirsbeställningar. För effektivisering av utbildningen vid musikkårerna synes det lämpligt att vid varje kår tre underofficerare biträder musikdirektören med ledningen av utbildningsarbetet genom att under musikdirektören svara för viss del av utbildningen (exempelvis marschexercis och stråkinstrumentutbildning). För ifrågavarande arbetsuppgifter bör avses musikförvaltare i Ao 15. Till musikförvaltare bör befordras musikfanjunkare som är väl skickad att svara för en solostämma (första stämma) i militärkår eller orkester samt visat sig ha god pedagogisk förmåga.

Beträffande musikdirektörspersonalen föreslår jag följande. Beställningen för inspektör för militärmusiken bör uppflyttas från Ao 24 till Ao 26. I det föregående har jag räknat med att musikkårerna i Stockholm skall samverka i viss utsträckning. Det synes lämpligt att musikdirektören vid den ena av dessa kårer ålägges att i första hand svara för den verksamhet som avser de sammanslagna kårerna. Denne musikdirektör, som i någon utsträckning även torde kunna biträda militärmusikinspektören med underofficersutbildningen m. m., bör placeras i lönegrad Ao 24. För de övriga 24 musikdirektörerna bör liksom nu avses beställningar för alternativt musikdirektör av 1. graden i Ao 21 eller musikdirektör av 2. graden i Ao 17/15. Av beställningarna bör 16 mot nu högst 12 vara placerade i den högre lönegraden.

Frågan om höjning av musikpersonalens pensionsålder till 60 år har aktualiserats vid behandlingen av förevarande ärende. Chefen för armén har därvid under hand framhållit att skäl talar för att en dylik höjning av pensionsåldern skulle ofördelaktigt påverka militärmusikernas tjänstbarhet. Höjningen anses också innebära, att militärmusikkårerna icke blir i stånd att utföra musik som fyller militära krav. Enligt min mening torde dock tjänstgöringsförhållandena icke utgöra hinder mot att pensionsåldern för militärmusikerna bättre anslutes till vad som gäller för musikpersonal vid statsunderstödda orkestrar. Jag föreslår därför, att pensionsåldern för personalen vid militärmusiken höjes från 55 till 60 år i anslutning till genomförandet av föreslagna förändringar beträffande staternas sammansättning.

Av mig i det föregående framförda förslag innebär följande förändringar i militärmusikens personalorganisation.

Beställning	Nuläge	Förslag
Inspektör för militärmusiken Ao 26.....	—	1
Inspektör för militärmusiken Ao 24.....	1	—
Musikdirektör av 1. graden Ao 24.....	—	1
Musikdirektör av 1. graden Ao 21.....	1	16
Musikdirektör av 1. el. 2. graden Ao 21 el. Ao 17/15	¹⁾ 24	—
Musikdirektör av 2. graden Ao 17/15.....	—	8
Musikförvaltare Ao 15.....	—	75
Musikfanjunkare Ao 13.....	211	290
Musiksergeant Ao 11.....	204	135
Musikfurir Ae 8/7.....	198	100
Summa	639	626

¹⁾ Varav högst 12 i Ao 21

Med hänsyn till bland annat det förhållandet att musikunderofficersutbildningen kunnat påbörjas först under innevarande budgetår bör musikfurir som efter 9 års sammanlagd anställningstid icke erhållit sergeantsbeställning kunna erhålla personligt vikariatslöneförordnande såsom vid uppehållande av dylik beställning. Förordnandet bör under förutsättning av lämplighet erhållas vare sig orsaken till utebliven befordran beror på att beställning saknas eller att vederbörande icke hunnit genomgå underofficersutbildningen. Såsom nämnden uttalat bör sergeantsbeställning erhållas endast av den som med godkännande vitsord genomgått föreskriven utbildning. Jag förutsätter slutligen att musiksergeantsbeställning, som icke kan besättas med därtill kompetent person, tillfälligt får ersättas med beställning för musikfurir.

Organisationsnämndens förslag att inrätta en arvodesbefattning i A: 17 för pensionerad underofficer, avsedd såsom expeditionsunderofficer hos militärmusikinspektören, kan jag biträda.

Enligt gällande organisation får rekryteringspersonalen uppgå till högst 76 musikaspiranter i Af 5/4 och högst 51 musikelever. Med den föreslagna personaluppsättningen kan denna personal avsevärt reduceras. Det synes emellertid lämpligt, att Kungl. Maj:t med hänsyn till rekryteringsbehovet årligen fastställer det högsta antal aspiranter och elever som får finnas. Jag utgår från att rekryteringen, som varit inställd ett par år, återupptages under nästa budgetår. Vid anslagsberäkningen utgår jag från att rekryteringspersonalen för budgetåret 1962/63 utgöres av högst 25 musikelever. Ur utbildningssynpunkt bör rekrytering som regel och i mån av behov ske en gång årligen. Med hänsyn till önskvärdheten av att musikkårerna har fastställd personaluppsättning torde det vara lämpligt att antalet aspiranter vid den tidpunkt då aspirantutbildningen är avslutad något överskrider antalet vid samma tidpunkt lediga furirsbeställningar. Jag finner det emellertid

rimligt att aspirant som är kvalificerad för furirsbefordran men icke kan erhålla extra ordinarie furirsbeställning på grund av att ledig sådan icke finnes skall kunna förordnas till extra musikfurir.

Efter överläggningar mellan företrädare för civil- och försvarsdepartementen, å ena sidan, samt vederbörande personalorganisationer, å andra sidan, har företrädarna för personalorganisationerna förklarat sig godtaga de i det föregående framlagda förslagen rörande förändringar i personalstaterna, höjning av pensionsåldern och personliga vikariatslöneförordnanden.

Den föreslagna reduceringen av första militärmusikkåren i Stockholm bör verkställas under budgetåret 1962/63. Det synes lämpligt att detta sker under ledning av organisationsnämnden för militärmusiken. Övertalig personal bör flyttas till kårer där vakanser föreligger. Vid fråga om förflyttning bör personalen vid de båda stockholmskårerna behandlas lika.

Den föreslagna minskningen av musikorganisationens personal kan på längre sikt beräknas medföra en kostnadsbesparing av cirka 200 000 kr. enligt nuvarande löneläge. Å andra sidan innebär den förändrade statfördelningen ökade kostnader om i runt tal 600 000 kr. Denna ökning av lönekostnaderna sammanhänger till någon del med höjningen av pensionsåldern. Pensionsåldershöjningen torde emellertid på längre sikt innebära en minskning av statens pensionskostnader med cirka 1 000 000 kr. årligen. De berörda förändringarna kan alltså för statsverket sägas innebära en kostnadsminskning av storleksordningen (200 000—600 000 + 1 000 000 =) 600 000 kr. Från och med budgetåret 1963/64 medför förslaget om personliga vikariatslöneförordnanden dock under ett antal år framöver en viss kostnadsökning utöver vad ändringarna i statfördelningen innebär.

Jag torde i förevarande sammanhang få anmäla uppkommen fråga om särskild ekiperingsersättning till viss musikpersonal. I propositionen 1960:110 uttalade jag i anslutning till förslag om införande av en för försvaret gemensam musikorganisation, att personalen i denna organisation borde ha enhetlig uniform. Jag ansåg vidare att det borde få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta i denna fråga. Riksdagen, som godkände den föreslagna organisationsändringen, lämnade nämnda uttalande utan erinran. Kungl. Maj:t har sedermera fastställt arméns nya uniform (m/60) som uniform för personal tillhörande militärmusiken samt föreskrivit, att denna uniform skall bäras från och med den 1 oktober 1962. Kungl. Maj:t har vidare föreskrivit, att två uniformsomgångar (inklusive kappa) skall utgöra obligatoriska persedlar för musikpersonalen. Försvarets civilförvaltning har den 29 december 1961 föreslagit att militärmusiker med anledning av införandet av ny musikuniform tillerkännes en ersättning av omkring 850 kr.

Det synes ofrånkomligt att övergång till ny uniform sker i ett sammanhang för personal tillhörande militärmusiken. Med hänsyn härtill anser jag det skäligt att personal vid militärmusiken som är skyldig att inneha tjänstedräkt enligt Kungl. Maj:ts närmare bestämmande skall kunna tillerkännas

ersättning med ett belopp av 850 kr. Kostnaderna härför, som torde kunna beräknas till cirka 350 000 kr., bör föranleda uppräknig av militärmusikens avlöningsanslag för nästa budgetår. Därest riksdagen inte har något att erinra häremot bör dock utbetalning av ifrågavarande ersättningar få påbörjas redan under innevarande budgetår.

Med hänsynstagande till i det föregående framförda förslag och utgående från anslagsbelastningen hittills under innevarande budgetår beräknar jag anslaget Militärmusiken: Avlöningar för budgetåret 1962/63 till 10 700 000 kr., innebärande en höjning med 400 000 kr. Anslaget till reseersättningar m. m. bör, då antalet elever vid musikhögskolan torde bli högre än civilförvaltningen räknat med, höjas med 155 000 kr. och således uppföras med (320 000 + 155 000 =) 475 000 kr.

Aberopande det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

a) godkänna att försvarets musikorganisation utformas i enlighet med de riktlinjer som av mig angivits i det föregående;

b) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i personalförteckningen för militärmusiken som föranledes av vad jag föreslagit i det föregående;

c) godkänna följande avlöningsstat för militärmusiken, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1962/63:

A v l ö n i n g s s t a t

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	6 500 000
2. Arvode till pensionerad personal i arvodesbefattning, <i>förslagsvis</i>	6 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	1 700 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	2 340 000
5. Kompensation för höjda folkpensionsavgifter, <i>förslagsvis</i>	154 000
Summa kr.	10 700 000

d) till *Militärmusiken*: Avlöningar för budgetåret 1962/63 anvisa ett förslagsanslag av 10 700 000 kr.;

e) till *Militärmusiken*: *Reseersättningar m. m.* anvisa ett förslagsanslag av 475 000 kr.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hem-

ställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Berndt Bodin